

فاجعه الحولا،

گواه بی خبری غرب از اوضاع سوریه

ارتش آزاد «سوریه» [۱]، ۱۰۸ جنازه را در مسجد الحولا به تماشای عموم گذاشت. به گزارش شورشیان این جنازه ها مربوط به غیر نظامیانی بودند که ۲۵ ماه می ۲۰۱۲ توسط شبه نظامیان طرفدار دولت، به تعبیر آنها «شبیهاها»، کشته شده بودند.

دولت سوریه در مقابل این خبر کاملاً سردرگم شده بود و سریعاً این کشتار را محکوم نموده و اعلام کرد که مخالفان مسلح مرتکب این جنایت شده اند.

زمانیکه خبرگزاری رسمی سوریه، (سانا) نتوانست به موقع خود اطلاعات دقیقی ارائه دهد، آژانس کاتولیک سوریه (وکس کلامانتیس) بلافاصله با انتشار شواهد چندی در باره حادثه رویداده، اپوزیسیون را مقصر آن شناخت [۲]. پنج روز بعد، تلویزیون خبری «روسیه ۲۴» روسیه (وستی سابق) فیلم ۴۵ دقیقه از حادثه پخش کرد که تا امروز مشروح ترین تحقیقات عمومی به حساب می آید [۳].

کشورهای غربی و دولتهای حوزه خلیج فارس که برای «تغییر رژیم» سوریه تلاش می کنند، اپوزیسیون را به عنوان نماینده قانونی مردم سوریه به رسمیت شناختند و بدون این که منتظر گزارش ناظران سازمان ملل متحد باشند، ادعای ارتش آزاد «سوریه» را پذیرفتند. اکثریت آنها در قبال این حادثه اقدامات تنبیهی آماده به عمل آورده، سفرای خود را از سوریه فراخواندند. این اقدام به معنی قطع روابط سیاسی نبوده و بقیه کارکنان سفارتخانه به کار خود ادامه می دهند.

شورای امنیت سازمان ملل متحد بیانیه دبیر کل سازمان متحد دایر بر تقبیح کشتار را بدون اشاره به نظامیان تأیید کرد. علاوه بر آن، او مسوولیت دولت سوریه را مبنی بر حفاظت از مردم با اتخاذ تدابیر متعارف، یعنی بدون کاربرد تسلیحات سنگین، به آن یادآوری کرد [۴].

بر خلاف او، رئیس شورای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، (ناوی پیلی)، به منظور احاله پرونده این جنایت به دیوان کیفری بین المللی، دولت سوریه را متهم شناخت.

رئیس جمهور فرانسه، (فرانسوا اولاند) و وزیر خارجه او، (لوران فابیوس)، اعلام کردند که قصد دارند روسیه و چین را اقناع نمایند تا مانع تصویب قطعنامه شورای امنیت دایر بر کاربرد نیرو نشوند. در عین حال، رسانه های فرانسه، به سرزنش روسیه و چین در حمایت از رژیم جنایکار ادامه می دهند.

در پاسخ به این اتهامات، معاون وزیر امور خارجه روسیه، (آندری دنیسوف) اظهار تأسف کرد و گفت که، موضع فرانسه یک «عکس العمل ساده احساسی» بی پایه است. او تأکید کرد که، موضع کشورش در رابطه با این مسئله، مثل همه مسایل، بلا تغییر است و آن، نه به معنی پشتیبانی از دولت، بلکه از مردم سوریه می باشد که طی آخرین رفراندوم مطابق قانون اساسی اعتماد خود به بشار اسد را اعلام کردند.

با درخواست دولت سوریه، هیئت ناظران سازمان ملل متحد به محل حادثه رفت. اپوزیسیون که این منطقه را در کنترل خود دارد، هیئت را پذیرفت و آن توانست به واقعیتهای لازم برای تهیه یک گزارش موقتی دست یابد.

هنگام کنفرانس مطبوعاتی برای رسانه های سوریه، رئیس هیئت تحقیق پیرامون کشتار، اطلاعاتی کوتاهی دایر بر نتایج اولیه تحقیقات بعمل آمده خواند. بنا به اظهارات وی، در جریان عملیات نظامی ارتش آزاد «سوریه» در این منطقه، اپوزیسیون به این کشتار دست زده است.

با آگاهی از اینکه گزارش ناظران سازمان ملل متحد ممکن است خود آنها را نشانه بگیرد، غرب شورای حقوق بشر (ژنو) را که در کنترل خود دارد، به تشکیل کمیسیون اضافی برای تحقیقات وادار ساخت. این شورا موظف است هر چه زودتر گزارشی تهیه نموده، و نظر خود را قبل از نتیجه تحقیقات هیئت ناظران اعلام نماید.

اما، واقعیت فاجعه الحولا از چه قرار بود؟

بلافاصله پس از حادثه، بدون انجام هیچ گونه تحقیقی، آژانسهای خبری و دولتهای کشورهای غربی دولت سوریه مسوول کشتار دانستند.

دو عامل اصلی مانع انجام تحقیقات می شود: اول- «الحولا» چند هفته پیش از کنترل دولت سوریه خارج شد. بدین سبب، نمی تواند نماینده گان خود را به این شهر اعزام نماید و دوم- خبرنگاران فقط با کسب اجازه و تحت کنترل ارتش آزاد «سوریه» می توانند به آنجا بیایند. ولیکن، یک مورد استثناء هم وجود دارد: گروه گزارشگران تلویزیون خبری «روسیه ۲۴» موفق شد بدون هیچ محافظی به همه منطقه رفته و یک گزارش منحصرافصلی از محل حادثه تهیه نماید.

کمیسیون رسمی سوریه اعلام کرد که شواهد بسیار زیادی در دست دارد، ولی آنها را فقط پس از تنظیم گزارش نهایی در اختیار مطبوعات خواهد گذاشت و شاهدان نیز فعلا به علت انجام تحقیقات سری معرفی نمی شوند. برغم این، اول ماه جون، کانال تلویزیون دولتی چندین گزارش پخش کرد.

محققان فیلم ویدیویی ارایه شده توسط ارتش آزاد «سوریه» را نیز در دست دارند.

با توجه به این که ارتش آزاد «سوریه» همه جنازه ها را به مسجد جمع آوری و روز بعد نبش قبر آنها را شروع کرد، ناظران سازمان ملل متحد از امکانات ارایه نظر پزشکی قانونی در مورد اکثریت جنازه ها برخوردار نبودند.

یافته های شبکه ولتر

قربانیان کشتار خونین در الحولا،

الحولا، این یک شهر نیست، بلکه شامل سه منطقه کشوری و هر کدام با ۲۵۰۰۰ هزار نفر جمعیت می باشد. روستای سنی نشین تل دائو چند هفته است که تحت کنترل شورشیان قرار دارد. ارتش آزاد «سوریه» قانون خود را در آنجا اجرا می کند. ارتش ملی، با برپائی چند پست بازرسی در راههای ورود به این منطقه، راه مواصلاتی را کنترل می کرد، ولی بیشتر از این هم پیش نمی رفت. راهزنان کودکان را می ربودند و تلاشهای ناموفقی برای

باجگیری در مقابل آزادی آنها بعمل می آوردند [۵]. در نهایت، کودکان چند روز قبل از کشتار در الحولا، به قتل رسیدند و ارتش آزاد «سوریه» جنازه های آنها را برای نمایش همراه با دیگران با خود برد.

عصر روز ۲۴ ماه مه ارتش آزاد «سوریه» عملیات گسترده ای را برای تحکیم کنترل بر منطقه و تبدیل تل دائو و تبدیل آن به پایگاه جدید خود آغاز کرد. در این عملیات ۶۰۰ تا ۸۰۰ شبه نظامی اعزامی از مناطق کاملاً دور، در رستان و سعان جمع شدند و پس از آن، به طور همزمان به پستهای بازرسی ارتش حمله کردند. در این حین، یکی از گروهها با استقرار ۵ سامانه ضد تانک در (تل دایو) تقویت شد و با قتل چند نفر پاکسازی مردم را آغاز کرد.

دهها انسان وابسته به «عبدالمطیع مشلاب»، که اخیراً از حزب بعث به نمایندگی مجلس ملی و سپس به دبیری آن انتخاب شده و همچنین، خانواده افسر ارشد، (معاویه السعید)، اولین قربانیان (تل دایو) بودند. بقیه، خانواده هایی بودند که از مذهب تسنن به مذهب تشیع گرویده بودند. دو خبرنگار (تاپ نیوز و نیو اورینتال نیوز)، آژانسهای مطبوعاتی وابسته به شبکه ولتر نیز جزء قربانیان هستند.

به محض این که اولین موضع ارتش ملی سقوط کرد، مهاجمان تاکتیک خود را تغییر دادند. آنها شروع کردند شکست ارتش ملی را به مثابه تراز نامه عملیاتی به فرماندهان خود نشان دهند. آنها به بیمارستان (العتان) حمله کرده و آن را آتش زدند. همه جنازه ها را از سردخانه بیمارستان و جنازه قربانیان خود را به مسجد آوردند و فیلم برداری کردند.

ادعای این که دسته های وفادار به دولت تنها مقصران کشتار هستند، با واقعیات منطبق نیست. این یک واقعیت است که درگیری مسلحانه بین ارتش ملی و شورشیان روی داده و همچنین، چندین نفر غیر نظامی وفادار به دولت هم به قتل رسیدند. پس از آن، ارتش آزاد «سوریه» با جمع آوری جنازه های مرده گان روزهای اخیر، نمایش را سازمان داد.

بالاخره، وجود «شبیهات» یک افسانه ناب است. بی گمان، هستند انسانهای مسلحی که از دولت حمایت می کنند و به نوعی به عملیات انتقامجویانه دست می زنند، اما هیچ ساختار، هیچ گروه سازمانیافته ای که بتواند به عنوان شبه نظامیان طرفدار دولت عمل کند، وجود ندارد.

پیامدهای سیاسی و دیپلماتیک

لامیه شکور، سفیر سوریه.

فراخواندن سفرای کشورهای غربی از سوریه تدبیری از قبل طراحی و هماهنگ شده بود. غرب از مدتها پیش چنین کشتاری را انتظار می کشید تا از آن برای مقاصد خود سوء استفاده بکند. آنها به کشتارهای قبل از آن چون یقین داشتند که ارتش آزاد «سوریه» مرتکب شده است، هیچ توجهی ننمودند و چون مطمئن بودند که این یکی واقعاً به دست دسته های طرفدار دولت اتفاق افتاده است، چنگ انداختند.

فراخواندن همزمان سفیران نه در پاریس، بلکه در واشنگتن برنامه ریزی شده بود. پاریس بدون در نظر گرفتن پیامدهای حقوقی، با آن موافقت کرد. «لامیه شکور» همچنین نماینده واقعی سوریه در یونسکو است و او را نمی توان بر اساس توافقنامه ارضی از فرانسه اخراج کرد. و حتی اگر او به یونسکو آکرديته نشده بود هم، در همه حال اخراج وی از فرانسه به خاطر این که از مدتها پیش دارای تابعیت دوگانه فرانسوی-سوری می باشد، غیرقانونی بود.

فراخواندن هماهنگ سفیران به منظور ایجاد توهم همبسته گی جهانی برای اعمال فشار بر روسیه در واشینگتن برنامه شده بود. در واقعیت امر هم ایالات متحده امریکا سعی می کند توازن جدید قوا در جهان را بسنجد و از عکس العمل روسیه، و از این که تا کی آنها می توانند مقاومت کنند، ارزیابی به عمل آورد.

با این وجود، تکیه بر کشتار الحولا یک اشتباه تاکتیکی است. واشنگتن بدون توجه به جزئیات و با تصور این که هیچ کسی نمی توان با آن مقابله کند، به این حادثه چنگ زده است. آنها فراموش کرده اند که در طول چند هفته مسکو چقدر در این کشور سرمایه گذاری کرده و بیش از ۱۰۰۰۰۰ (یکصد هزار) نفر تبعه روسیه در سوریه مقیم هستند. و البته، آنها هم سیستم فوق مدرن دفاع ضد هوایی را که مانع حمله هوایی ناتو به سوریه می شود، بیجا مستقر نکرده اند؛ آنها همچنین، سامانه های شناسایی را همراه با متخصصان نصب کرده اند که قادر است به مناطق شورشیان نفوذ کند. به همین سبب هم مسکو توانست در عرض چند روز تمام حادثه را روشن سازد. این متخصصان موفق شدند ۱۳ عضو ارتش آزاد «سوریه» را که مسوول این قتلها هستند، شناسایی کرده و اسامی آنها را به دولت سوریه اعلام کنند. به همین سبب هم روسیه نه تنها از کرده خود مأیوس نشد، حتی موضع خود را استحکام بخشید.

این واقعیت به نظر «ولادیمیر پوتین» که غرب در صدد بود کشتار «الحولا» را به عنوان کارت برنده در دست خود داشته باشد، از آن گواهی می دهد که آنها دیگر بر اوضاع سوریه تسلط ندارند. اینک غرب با فراخواندن کارشناسان خود که فرماندهی ارتش آزاد «سوریه» را در محلها اداره می کردند، حوادث سوریه را فقط بکمک هواپیماهای جاسوسی بی خلبان و ماهواره های مصنوعی می تواند پیگیری کند. آنها گرفتار دروغگوئیها و لاف زدنیهای مزدورانی شدند که خود به این کشور فرستاده اند.

به عقیده مسکو، این کشتار یکی از آن سری کامل فجایعی است که مردم سوریه از یک پیش تحمل می کند. اما تبدیل شتاب زده آن به ابزار سیاسی از سوی غرب، نشاندهنده آن است که پس از سقوط امارات اسلامی بابا عمر، غرب هنوز استراتژی جمعی جدیدی را تدوین نکرده است. در نتیجه نهایی، غرب به بازیهای اتفاقی مشغول است و به همین جهت هم برتری خود را که بازیگر صفحه شطرنج وعده داده بود، از دست می دهد.

پسگفتار مترجم!

لازم به یادآوری می دانم که بعد از فاجعه الحولا، باراک اوباما، رئیس جمهور امریکا، بار دیگر در پشت تریبون ظاهر شد و گفت: «بشار اسد باید از قدرت کناره گیری نماید و سوریه را ترک کند». در همین ارتباط و در رابطه با مواضع رئیس جمهور «سوسیالیست» فرانسه که در متن همین مقاله نیز آمده است، به نظر می رسد طرح چند سوال در مقابل چپ نماهای پیرو سیاستهای استعماری غرب و گرفتار تبلیغات ایدئولوژیهای آنها، شاید بتواند در گشودن برخی گره کورها مؤثر افتد.

۱— فرض کنیم نه فقط اوباما، بلکه هر کسی صبح از جایش بلند شد و به هر دلیل موجه یا غیرموجه، گفت که فلان مقام دولتی فلان کشور باید استعفا دهد و کشورش را ترک کند. در این صورت، اولاً- این خواست چه سنخیتی حتی با دموکراسی بورژوائی دارد؟ ثانیاً- می توان تصور کرد که در دنیا چه اتفاقی می افتد؟ ثالثاً- آیا این قلدری ناب نیست؟

۲— تصور کنید، فردا یک گروه مسلح بومی، نه حتی خارجی و نه با حمایت تسلیحاتی مالی و اطلاعاتی خارجی مثل ساحل عاج، لیبیا یا سوریه، یکی از ایالتها،

مناطق یا شهرهای ایالات متحده جعلی امریکا را بتصرف خود درآورد، در این حالت، دولت این کشور با آنها چه گونه رفتار خواهد کرد؟

۳— آیا به صرف ادعا، هر کسی را به هر نامی که خود را معرفی می کند، می توان نامید؟ اگر آری، پس تفاوت‌های اولاند «سوسیالیست»، از گونه سوسیالیست‌های همدست و متحد طبیعی- تاریخی استعمار و امپریالیسم که خواهان مداخله نظامی خارجی در سوریه است، با سارکوزی که قبل از ریاست جمهوری، در دوره تصدی وزارت کشور، فرانسه را به آتش کشید و در دوره ریاست جمهوری، این کشور را به فرماندهی ناتو بازگرداند، کدامند؟ آیا اولاند واقعا هم سوسیالیست است یا مثل چپ نماهای وطنی ما، در زیر یک نام جعلی، وظیفه گماشته گی خود را انجام می دهد؟

۴— شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد بدون هیچ گونه تحقیق و بررسی، با صدور حکمی محاکمه بشار اسد در دادگاه بین المللی را خواستار شد. خیلی خوب! آیا این شورای کذایی کر و کور و لال شده است و نمی داند که امپریالیسم غرب به چه جنایات هولناکی در کشورهای مختلف جهان دست می زند و یا نمی داند که امروز سوریه نه با جنگ داخلی، بلکه تهاجم تروریستی غربی- عربی روبروست و حتی، عربستان سعودی، تروریست‌ها را برای انجام عملیات انتحاری در سوریه، به مزایده می گذارد؟ یک ویدیو فیلم از به مزایده گذاری تروریست در عربستان را لطفا، در نشانی زیر ببینید:

http://www.youtube.com/watch?v=btN1zZmAYWg&feature=player_embedded

مترجم

<http://www.voltairenet.org/Tragediya-v-al-Hula-svidetel>

<http://eb1384.wordpress.com/2012/06/10/>

یادآوریها:

[۱]- شبکه ولتر کلمه «سوریه» در ارتش آزاد سوریه را به منظور تأکید بر این که این تشکیلات از اتباع خارجی تشکیل یافته و فرماندهی آن هم سوری نیست، در گیومه می نویسد.

-[۲]

«Fractionnements irréversibles en Syrie ?», *Vox Clamantis*, 26 mai 2012.

-[۳]

Global Research a traduit en anglais la retranscription d'extraits de cette émission. Voir : "*Opposition Terrorists "Killed Families Loyal to the Government"*", *Voltaire Network*, 1er juin 2012.

-[۴]

«Syrie : que dit le Conseil de sécurité ? », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 28 mai 2012.

[۵]- در حال حاضر این مهمترین مشکل برای امنیت کشور به شمار می رود. باندهای زیادی که ارتش آزاد «سوریه» برای تکمیل صفوف خود به مزدوری گرفته بود، در رابطه با پایان دادن به تأمین مالی آنها از هم گسستند. آنها نیز با در دست داشتن تسلیحات ارسالی غرب، به باجگیری، عمدتاً به اخاذی از راه آدمربایی روی آورده اند.